

Jeg synes jo også, at det rammer noget andet end Det Strategiske Forskningsråd, for her er der jo tale om en måltrettet satsning, at der er flertal i bestyrelsen af folk fra det private erhvervsliv, og at det i høj grad er vækst og beskæftigelse, som skal være det, man har for øje. Ikke at jeg mener, at Det Strategiske Forskningsråd ikke også tænker på de ting, men de tænker alligevel på det på en anden måde, og jeg synes, at de to ting vil komme til at understøtte hinanden, rent bortset fra, at Højteknologifonden jo også kan give støtte til projekter i Det Strategiske Forskningsråd.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er godt klar over, at regeringen vil have en Højteknologifond. Det, jeg taler om, er ikke det. Jeg taler om det papir fra den 31. marts 2004, hvor der er en aftale mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, hvor 90 pct. af det, der står i lovforslaget, faktisk er lagt fast.

Det er jo ikke et idéoplæg fra regeringen, hvor den siger, at det her vil den gøre alt for at få igennem. Det er en aftale med et af Folketingets partier. Så mit spørgsmål er: Er det her en aftale, som regeringen er villig til at lave om, så den kan få en konstruktiv drøftelse med resten af partierne i Folketinget, eller er vi placeret der, hvor vi kan få lov til at rykke lidt ved et par kommaer og så tage stilling til, om vi så vil stemme for det?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jamen hvad er en konstruktiv drøftelse? Hvad ønsker SF? Hvad ønsker Socialdemokratiet? Hvad ønsker De Radikale?

Hvis den konstruktive drøftelse er, at man ønsker noget andet, så er det klart, at så bliver det svært at blive enige.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Lene Jensen.

Lene Jensen (S):

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at forskning og investering i fremtiden er det, der skal til, og det går vi ind for. Det gør vi, fordi det handler om morgendagens velfærd og arbejds-

pladser, og derfor har vi faktisk også selv en række konkrete forslag på forskningsområdet.

Når vi så alligevel ikke er enormt begejstrede – snarere tværtimod – for denne her fond, skyldes det flere forhold. For det første er der tale om en cigarkasse. Der er tale om en knopskydning på det nys reformerede forskningsråd-givende system, som samtlige partier i Folketinget i forrige samling investerede ganske meget i at få på plads for at gøre det mere stringent og gennemskueligt og for at sikre kvalitet for hver en forskningskrone.

Den kvalitetssikring risikerer altså at ryge fløjten med den her fond; og det understreges af den konkrete udformning, hvor fondsbestyrelsen kan indhente forskningsfaglig rådgivning, den behøver bare ikke følge den.

For det andet vil udpegningen af fondsbestyrelsen foregå i et lukket system, hvor det er videnministeren alene, der sidder med nøglen. Jeg kan ikke finde et eneste sagligt argument for, at regeringen ikke skulle bruge sin egen forskningsrådgivningslov i det mindste til udpegningen af den her fondsbestyrelse, medmindre man altså helt bevidst ikke vil have, at der er andre, der blander sig.

For det tredje synes jeg også, der er tale om et snævert sigte med fonden. De teknologier, der er angivet, som man skal beskæftige sig med, er bestemt interessante teknologier med masser af fremtid i, men der, hvor fremtiden måske i virkeligheden er allermest interessant, er da, når de teknologier mødes og brydes med andre videnskabelige retninger. Og sådan som jeg læser det, er der ikke plads til det i den her fond.

For det fjerde er der så finansieringen, hvor man binder sig til at sælge statslige aktiver. Der er bare det ved det, at hvis man er derude, hvor man vil sælge statslige aktiver, fordi man har brug for kolde kontanter, så er det et skråplan. Salg af statslige aktiver bør være baseret på en strategisk vurdering og ikke på akut pengebehov.

Vi kan ikke støtte forskningsfonden, som den ligger.

Hvis regeringen ellers var villig til at bruge sit eget forskningsrådgivningssystem og ikke bekende sig til ny knopskydning og cigarkassedannelse, kunne det måske have set anderledes ud, og det vil jeg ønske det gjorde. Jeg ved ikke, om det kunne have set anderledes ud, for Socialdemokratiet har ikke på noget tidspunkt været inviteret til politiske forhandlinger om, hvordan den her fond kunne se ud.